

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA (ny.sz.: 3547)

képviselésében eljár:

dr. Galambos Károly ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja

Budapest Környéki Törvényszék

Eljáráskezelési- Munkaügyi Kollégium

Végrehajtási Iroda

kamarai azonosítószám: 18925
Székhelye: 1054 Budapest, Alkotmány u. 4. I/105
Levélcím: 1366 Budapest 5. Pf. 35.
Telefon/fax: 06-20-289-6384/36-1-239-1855
E-mail címe: galambosugyved@gmail.com

2017. JÚL. 11

Erk. módja: személyesen / postán / gyűjtőládába /
e-mailen / faxon

Melléklet:

Ügyszám: 14.00-36.00.178/2016

Tárgy:

- a Fővárosi Ítéltábla 2201-3. Pkf. 25.204/2017/2. sorszámú jogerős végzése és a Budapest Környéki Törvényszék 1400 – Vh. 178/2016/4. sorszámú végzése; valamint
- a Fővárosi Ítéltábla 2201-3. Pkf. 25.205/2017/2. sorszámú jogerős végzése és a Budapest Környéki Törvényszék 1400 – Vh. 178/2016/7. sorszámú végzése, továbbá
- a Fővárosi Ítéltábla 2201-3. Pkf. 25.206/2017/2. sorszámú jogerős végzése és a Budapest Környéki Törvényszék 1400 – Vh. 178/2016/13. sorszámú végzése

elleni alkotmányjogi panasz

Alkotmánybíróságnak

(Budapest Környéki Törvényszék útján)

1146 Budapest, Hungária krt. 179-187.

Levélcím: 1590 Budapest, Pf:225/3.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	14/1524-0/2016
Érkezett:	2017 JÚL 19.
Példány:	1
Melléklet:	2 db
Kezelőiroda:	1

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

I. Az alkotmányjogi panasz

1) A mellékelten (I/1. alatt) csatolt ügyvédi meghatalmazás alapján

adós indítványozó képviselésében eljárva

a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében [(1054 Budapest, Alkotmány u. 4. I/105.) eljáró ügyvéd dr. Galambos Károly ügyvéd] a törvényes határidőben

alkotmányjogi panasz indítványt

terjeszték elő a adós ellen – a Magyar Állam végrehajtást kérő által (képviselet: Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. (1133, Budapest, Pozsonyi út 56. ügyintéző megnevezésű) meghatalmazott) követelés behajtása iránti végrehajtási lap kibocsátása iránti végrehajtási ügyben a bírósági eljárást befejező egyéb ügyben hozott bírói döntés ellen az alábbiak szerint:

A) esetkör:

- a Budapest Környéki Törvényszék 1400 – Vh. 178/2016/4. sorszámú, 2016. szeptember 6-án kelt – *adós végrehajtási lap visszavonása iránti kérelmét elutasító végzése (I/2. irat)*;
- ezen első fokú végzést helyben hagyó a Fővárosi Ítéltábla 2201 – 3. Pkf. 25.204/2017/2. sorszámú 2017. március 8-án jogerős végzése (I/3 irat);

B) esetkör:

- a Budapest Környéki Törvényszék 1400 – Vh. 178/2016/7. sorszámú, 2016. szeptember 28-án kelt – *adós kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmét elutasító végzése (I/4. irat)*;
- ezen első fokú végzést helyben hagyó a Fővárosi Ítéltábla 2201 – 3. Pkf. 25.205/2017/2. sorszámú 2017. március 8-án jogerős végzése (I/5 irat);

C) esetkör:

- a Budapest Környéki Törvényszék 1400 – Vh. 178/2016/13. sorszámú, 2016. november 18-án kelt – *adós végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmét elutasító végzése (I/6. irat)*;
- ezen első fokú végzést helyben hagyó a Fővárosi Ítéltábla 2201 – 3. Pkf. 25.206/2017/2. sorszámú 2017. március 8-án jogerős végzése (I/7 irat);

megsemmisítése iránt.

Az alkotmányjogi panaszt - az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és (3) bekezdés a) pontja alapján és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27.§ a) és b) pontja alapján - a Budapest Környéki Törvényszéknél – a fentebb említett, nem az ügy érdemében hozott, de **a bírósági eljárást jogerősen befejező egyéb bírói határozatok** megsemmisítése végett terjesztem elő.

Tekintettel arra, hogy a bíróság az eljárást kezdeményező határozatokat ugyanabban az ügyben bírálta el, Indítványozó az alkotmányjogi panasz eljárást a három jogerős bírósági határozat tekintetében egy beadványban terjesztette elő.

Indítványozó álláspontja szerint a **megsemmisíteni indítványozott fenti bírósági határozatok** sértik az indítványozónak az Alaptörvény

- a) I. cikkében foglalt, az állami szervek által a polgárok alapjogvédelme biztosításához való jogát;
- b) az XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jogát;
- c) a XXIV. cikk (1)-(2) bekezdés alapján hatóság előtt a tisztességes eljáráshoz való jogát és a nem tisztességes eljárásával felmerült kár megtérítéséhez való jogát;
- d) a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes, pártatlan és időszerű bírósági eljáráshoz való jogát.
- e) a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt hatékony jogorvoslathoz való jogát.

Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Budapest Környéki Törvényszék az Abtv. alapján az indítvánnyal érintett fenti határozatok végrehajtását – az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig - felfüggeszteni szíveskedjék.

Indítványozó az alkotmányjogi panaszt az alábbiakkal indokolja.

II. Az Indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogai megjelölése, valamint az Alaptörvénynek azok a rendelkezései, amelyet a megsemmisíteni indítványozott bírósági határozatok sértenek

2) A Fővárosi Ítéltábla 2017. március 8-án jogerős 2201 – 3. Pkf. 25.204/2017/2. sorszámú, a 2201 – 3. Pkf. 25.205/2017/2. sorszámú, és a 2201 – 3. Pkf. 25.206/2017/2. sorszámú végzései sértik az Indítványozónak az Alaptörvény I., II., a XIII. cikk (1) bekezdés, a XXIV. cikk (1)-(2) bekezdésében, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alapjogait. Ezek a rendelkezések a következők:

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

(2) Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

3) Az alkotmányjogi panasszal támadott jogerős, II. fokú végzések az Indítványozó szerint nem egyeztethetők össze a Nemzeti Hitvallásban foglalt következő alapelvekkel, továbbá az B) cikk (1) bekezdése, R) cikk; a 28. cikk tartalmával sem, miszerint:

Nemzeti hitvallás

*Valljuk, hogy az emberi lét alapja az **emberi méltóság**.*

Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.

Valljuk, hogy népuradalom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

R) cikk

(1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

III. Közvetlen érintettség kifejtése

4) Az adós indítványozónak a fentebb megjelölt alapvető jogait az alkotmányjogi panaszban megjelölt jogerős bírósági végzések több vonatkozásban sértik.

A). esetkör

a) A Budapest Környéki Törvényszék a Magyar Állam (Képviseli: a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.) végrehajtást kérőnek- a [REDACTED] adós elleni végrehajtási lap kibocsátása iránti kérelme alapján - az **1400. - Vh. 178/2016/2. számú – 2016. július 7-én kelt végzésével - a kérelemtől eltérően 2-I. számon végrehajtási lapot állított ki.**

A végrehajtási lap kiállításának jogalapja a Pest Megyei Bíróság 14. P. 29.066/2008/20. sorszámú, a Fővárosi Ítéltábla 9. Pf. 20.462/2011/5. sorszámú és a Kúria Pfv. III. 22.184/2011/8. sorszámú ítélete alapján megítélt perköltségekben és felülvizsgálati eljárási költségben való marasztalás volt.

A 1400. - Vh. 178/2016/2. számú végzéssel a végrehajtási lap 3/c pontját akként pontosította, hogy a végrehajtandó követelés 81.250,- Ft elsőfokú, 32.900,- Ft + áfa másodfokú perköltség és ezen összegek után 2011. augusztus 10-től 2013. június 30-ig a késedelemmel

érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű, 2013. július 1-jétől a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamata, valamint 40.000,- Ft felülvizsgálati eljárási költség és ezen összeg után 2013. február 28-tól 2013. június 30-ig a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű, 2013. július 1-jétől a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamata.

A 3/d pontja is a kérelemtől eltérően került kiállításra, akként hogy a jogerőre emelkedés napja az első- és másodfokú ítélet tekintetében 2011. június 23.; míg a Kúria ítélete vonatkozásában 2012. november 7. A végrehajtási lap 3/f pontjában pedig azt rögzítette az első fokú bíróság, hogy a teljesítési határidő utolsó napja az első- és másodfokú perköltség tekintetében 2011. augusztus 9. napja, míg a Kúria ítélete tekintetében megítélt felülvizsgálati eljárási költség tekintetében 2013. február 27. napja, amelyet követő naptól illeti meg végrehajtást kérőt a perköltségek után érvényesíteni kívánt késedelmi kamat. Rögzítette az első fokú bíróság, hogy a végrehajtási lap 5. pontja szerint az adóst illeték-feljegyzési jog illeti meg.

A végrehajtási lap 4/a pontját a bíróság a kérelemtől eltérően állította ki akként, hogy [REDACTED] kizárólag a 81.250,- Ft első fokú perköltség tekintetében egyetemlegesen kötelezett.

b) Adós 2016. augusztus 18-án kérelmet terjesztett elő a (2-I. sz.) végrehajtási lap és a 2. sz. végzés visszavonása iránt, és kijavítási kérelmet terjesztett elő.

Kérelmében kifejtette, hogy az Állam képviselőjére dr. Seszták Miklós Nemzeti Fejlesztési Miniszter jogosult, a régi Ptk. 28. § (1) bekezdésére. Ebből viszont következik, hogy a Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. (a továbbiakban: MNV Zrt.) kérelme teljesítését meg kellett volna tagadni, ugyanis a Magyar Állam képviselőjében nem járhat el. Kifogásolta a 2. sz. végzésben a perköltségre vonatkozó rendelkezéseket, mivel azt a végrehajtási lap megfelelően tartalmazta. Tévesnek tartotta, hogy [REDACTED] kizárólag csak a 81.250,- Ft perköltségben egyetemleges, mivel nemcsak az első fokú perköltséget, hanem annak kamatait is köteles egyetemlegesen az Államnak megtéríteni.

Hivatkozott arra, hogy az MNV Zrt. részére 2010 augusztus elején 40.000,- Ft , 2016. augusztus 17-én 81.250,- Ft-ot megfizetett.

Kifogásolta, hogy részére a 2. sz. végzés nem került kézbesítésre, amely ellen fellebbezési jog illette volna meg.

c) A Fővárosi Törvényszék a 2016. szeptember 6-én kelt 1400 – Vh. 178/2016/4. sorszámú végzésével az indítványozó adós végrehajtás lap és 2. sz. végzés visszavonása iránti kérelmét elutasította.

Egyben e végzésben kijavító határozatot hozott a 2. sz. végrehajtási lap valamint a 2. sz. végzés rendelkező része tekintetében.

A bíróság a végzésben kifejtette, hogy a 2007. évi CVI. törvény 17. § (1) bekezdés e) pontja alapján hivatkozott arra, hogy az MNV Zrt. az állami vagyonnal kapcsolatos polgári jogi jogviszonyokban – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – képviseli az államot.

Utalt a Pp. 67. § (1) bekezdésében foglalt képviselői szabályokra.

Kifejtette, hogy a Magyar Állam nevében nem álképviselő terjesztette elő a végrehajtási kérelmet, a végrehajtást kérő a végrehajtási lapon megjelölte, hogy a képviselői joga a fentebb idézett 2007. évi CVI. törvény 17. § (1) bekezdés e) pontja; a képviselő típusa a Pp. 67. § (1) bekezdés i) pontján alapul. Így a kérelmet nem kellett volna a bíróságnak megtagadnia.

A bíróság utalt arra, hogy a végrehajtási lapot és az azt eltérően kiállító végzést nem a bíróság, hanem a Vht. 36. §-ában foglaltak alapján a végrehajtó kézbesíti (kézbesítette vagy adta át) az adós részére, A végrehajtást elrendelő bíróság – az adós kivételével – a végrehajtónak, a végrehajtást kérőnek, a végrehajtói kamarának, illetve amennyiben az adós gazdasági társaság, az illeetékes cégbíróságnak küldi meg postán a végrehajtandó okiratot. Erre tekintettel a bíróságnak nincs lehetősége a 2. sz. végzésnek adós részére történő újabb kézbesítésére. Utalt arra, hogy a végrehajtó által kézbesített 2. sorszámú végzés és a 2-I. végrehajtási lap adós részére történő kézbesítését követően megkezdődött, az ezt igazoló tértivevény a végrehajtónál lehető fel a fellebbezési határidő megállapítása végett.

d) A 4. sz. végzés ellen végrehajtást kérő kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmet és fellebbezést terjesztett elő.

Kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmében kérte a Pp. 99/A.§ (3) bekezdés a) pontja és (8) bekezdése alapján a kézbesítés hatálytalanságának megállapítását, és azt hogy a bíróság ismétlje meg a 4. sz. végzés szabályszerű ismételt kézbesítését, figyelemmel arra, hogy a kézbesítés egyéb okból nem volt szabályszerű. Kérte a költségei megtérítését a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján.

Fellebbezésében kérte elsődlegesen a végzésnek a Pp. 258.§ (1) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróságnak új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a végzés megváltoztatását és a végrehajtási napnak és 2. sz. végzésnek a visszavonását; az első fokú végzés elutasítással kapcsolatos rendelkezésének, továbbá [REDACTED] tekintetében a kijavítási rendelkezés mellőzését. Kérte továbbá 6.052,- Ft költségének megtérítését.

Adós állította, hogy a 2-I. sz. a 2. sz. és 4. sz. végzés jogszabálysértő.

Adós kifogásolta, hogy részére sem a végrehajtási lap, sem pedig a 2. sz. végzés kézbesítése nem történt meg. Ezekről az okiratokról a bírósági iratokba való betekintés alkalmával szerzett tudomást.

Mínderre tekintettel a bíróság a 4. sz. végzésével alaptalanul és valótlanul állapította meg, hogy az adós részére a 2-I. végzés és 2. végzés kézbesítése megtörtént volna, és a 2. sz. végzés tekintetében a 15 napos fellebbezési határidő megkezdődött volna.

Adós állította, hogy tévedett a bíróság, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a végrehajtási kérelemtől eltérő kiállításról rendelkező végzést adós részére nem kellett kézbesítenie a bíróságnak, ugyanis a Vht. 213. § (1) bekezdése mindkét fél, tehát a végrehajtást kérő és az adós számára is biztosítja ilyen végzésekkel szemben a fellebbezés lehetőségét. Az adós részére mivel a 2. sz. végzés mind a mai napig nem került kézbesítésre, a fellebbezési jogával nem tudott élni.

Fenntartotta korábbi álláspontját, hogy az MNV. Zrt. nem képviselheti az államot. A 2007. évi CVI. törvény 1. § (2) bekezdéséből az állapítható meg, az ügybeni követelés nem az állami vagyonnal kapcsolatos polgári jogi jogviszonyból származik, tehát a végrehajtási ügy nem ilyen vagyonnal kapcsolatos, hanem a Magyar Államot megillető perköltségről van szó, a perköltség pedig egy költségvetési pénzkövetelés, amely állami vagyonná csupán akkor válik, ha a pénzkövetelést megfizették. Így a Magyar Állam képviselőjére az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter vált jogosulttá. A végzés kijavításáról rendelkező részét is jogszabálysértőnek vélte az adós, hivatkozva arra, hogy [REDACTED] egyetemleges adós tekintetében a végrehajtást kérő képviselőjében eljáró álképviselő kizárólag az első fokú perköltséget tüntette fel, így a kamatok vonatkozásában az egyetemlegesség megállapítására nem kerülhetett volna sor, a kijavító rendelkezésben.

e) A Fővárosi Ítéltábla a 2017. március 8-án kelt 2201 - 3. Pkf. 25.204/2017/2. sorszámú végzésével az első fokú végzést - indokai alapján – helybenhagyta, utalva arra, hogy a fellebbezésben foglaltak nem alapozzák meg az első fokú végzés hatályon kívül helyezését vagy megváltoztatását. Kötelezte az adóst – az illeték-feljegyzési joga alapján le nem rótt - 7.000,- Ft fellebbezési illeték megfizetésére.

Rámutatott arra, hogy nem volt egyértelmű a Pp. 258.§ (1) bekezdésére alapított fellebbezési kérelem, mivel a jelen ügyben nem volt megállapítható olyan jogszabálysértés, amely alapján a hatályon kívül helyezésre kerülhetett volna sor.

A Vht. 213.§ (1) bekezdése szerint a végrehajtható okiratnak a kérelemtől eltérő kiállításáról rendelkező végzéssel szemben fellebbezésnek van helye Visszavonásra azonban csak a Vht. 211. § (1) bekezdése alapján a végrehajtási lap kerülhet. A végrehajtási lap visszavonása a végrehajtás elrendelésével kapcsolatos speciális jogorvoslat, amit a végrehajtást elrendelő bíróság bírál el. A végrehajtási kérelemtől eltérő kiállításról rendelkező végzéssel szembeni jogorvoslat a fellebbezés [Vht. 213. § (1) bekezdés]; amelyet a másodfokú bíróság bírál el fVht. 224. § (1) bekezdés]. A hivatkozott jogszabályi rendelkezésre tekintettel a végrehajtási lap kérelemtől eltérő kiállításáról rendelkező végzés visszavonása szóba sem kerülhet.

A II. fokú bíróság végzése szerint alappal jutott az első fokú bíróság arra következtetésre, hogy a végrehajtási lap visszavonásának a törvényben írt feltételei nem állnak fenn, ezért helytállóan döntött a kérelem elutasításáról. Utalt e tekintetben az első fokú bíróság végzésében kifejtettekre.

A fellebbezést elbíró bíróság iratellenesnek tekintette az adós fellebbezését, hivatkozva arra, hogy a végrehajtást kérő képviselőjében jogszerűen eljáró MNV Zrt. a végrehajtási lap nyomtatvány 3/c pontjában feltüntette, hogy az elsőfokú és másodfokú perkölségre és „ezen összegeknek a kamataira” vonatkozó közlést. Ennek megfelelően az első fokú bíróság a Pp. 224.§ (1) bekezdése szerinti helyesen járt el a kijavítás során.

A II. fokú bíróság szerint helytállóan járt el az első fokú bíróság, amikor a végrehajtási lapt nem és a 2. sz. végzést nem kézbesítette az adós részére, ugyanis a Vht. 36. §-ának rendelkezésére tekintettel mind a végrehajtási lap, mind pedig a kérelemtől eltérően kiállításról rendelkező végzés kézbesítése a végrehajtó feladata.

Tévesnek találta ugyanakkor az Ítéltábla az első fokú bíróság a végzésének indokolását abban, hogy ha a bíróság ismételten kézbesítené a 2. sz. végzést, akkor ez az adós számára újabb lehetőséget teremtene a fellebbezés ismételt előterjesztésére. E tekintet hivatkozott az EBH 1999. 105. sz. eseti döntésre, kiemelve, hogy a 2. sz. végzéssel szemben a fellebbezési határidő a végrehajtó által történt szabályszerű közléssel veszi kezdetét.

A II. fokú bíróság az 1990. évi XCIII. törvény 74.§ (3) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján állapította meg az illeték **7.000,- Ft mértékét.**

B) esetkör

f) A Budapest Környéki Törvényszék a 4. sorszámú – végrehajtási lap és 2. sorszámú kérelemtől eltérő kiállítás miatti végzés visszavonása iránti kérelmet elutasító – végzést – (szabálytalanul) nem az adós jogi képviselőjének, hanem 2016. szeptember 14-én

adósnak kézbesítette, holott a végrehajtási lap visszavonása iránti kérelmet is az adós jogi képviselője terjesztette elő. Az adós indítványozó erre tekintettel a 6. sorszámú beadványában a kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmet és a 4. sorszámú végzés ellen fellebbezést [Lásd fentebb a 4/d) pontban foglaltakat] terjesztett elő. A kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmében adós hivatkozott a Pp. 97.§-ára, 99/A. § (3) bekezdés a) pontjára és (8) bekezdésében foglaltakra.

g) A Budapest Környéki Törvényszék a 2016. szeptember 28-én kelt 1400 - Vh. 178/2016/7. sorszámú végzésével az adós kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmét, mint megalapozatlant elutasította. A bíróság ismételen kézbesíteni rendelete a Budapest Környéki Törvényszék 1400- Vh. 178/2016/4. sorszámú végzését az adós jogi képviselője részére.

A bíróság a végrehajtást kérő kérelmeit nem tartotta alaposnak, hivatkozva a Pp. 99/A. § (3) és (8) bekezdésére és 99/B. § (1)-(3) bekezdésére.

A bíróság mindezekből a jogszabályi rendelkezésekből levonta azt a következtetést, hogy a végrehajtási eljárásban (végrehajtó előtt fogantatás alatt levő eljárás a fentiekben részletezett okok esetén terjeszthető elő kézbesítési vélelem (?).

A bíróság rámutatott arra, hogy a 4. sz. végzés tekintetében nem került megállapításra annak vélelmezett kézbesítése alapján a történő kézbesítés napja, hiszen a 4. sorszámú végzés t az adós, mint címzett 2016. szeptember 14. napján szabályszerűen átvette, a végzést a bíróság nem látta el jogerősítő záradékkal, mivel a fellebbezésre nyitva álló határidő a mai napig nem telt el, illetve az adós jogi képviselője a 4. sorszámú végzés ellen határidőben fellebbezést terjesztett elő.

A bíróság tájékoztatta a végzésében adóst, illetve jogi képviselőjét, hogy mivel az adós jogi képviselője részére nem került kézbesítésre a 4. sorszámú végzés, nem alapozza meg kézbesítési vélelem előterjesztését, az a végrehajtási eljárás folyamatban léte alatt a fentebb már részletezettek szerint a Pp. 99/B. §-ban meghatározott okok fennállása esetén lehetséges.

h) Az adós a Budapest Környéki Törvényszék 1400- Vh-178/2016/7. sorszámú végzése ellen 2016. október 8-án kelt beadványában fellebbezést terjesztett elő, valamint kérte a 2. 4, 7. végzés tekintetében „*a végrehajtás felfüggesztését*”, továbbá végrehajtást kérőnek a 6.052,- Ft fellebbezési költségben való marasztalását.

Ismételen kérelmet terjesztett elő az első fokú bírósághoz a 2. sz. végzés kézbesítése iránt.

ha) Kifogásolta, hogy részére még nem került kézbesítésre a 2016. július 7-én meghozott 2. sorszámú végzés. Ismételen kérelmet terjesztett elő a végzés kézbesítése iránt. Hivatkozott a Vht. 213. § (1) bekezdésére.

hb) Adós a Vht. 49.§ (1) bekezdése alapján kérte a dr. Makovics János végrehajtói Irodája 204.V. 3797/2016. számon folyó végrehajtási eljárásnak a felfüggesztését a 2. sorszámú, a 4. sorszámú és a 7. sorszámú végzés elleni jogorvoslatok elbírálásáig.

Adós a felfüggesztés iránti kérelmet azzal indokolta, hogy a Budapest Környéki Törvényszék a mai napig a 2. sorszámú végzést – amely alapján végrehajtási eljárás folyik – az adósnak nem kézbesítette, továbbá adós álláspontja szerint a Magyar Államot megillető – az adós, mint felperes által indított perben keletkezett – perköltséget a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. nem érvényesítheti.

A végrehajtási lapon érvényesített követelés csökkenését a végrehajtást kérő (ál)képviseelője bár bejelentette, amely esetben a végrehajtó előtt eljárás a végrehajtó 204. V. 3797/2016/6.

sorszámú felhívásában foglaltak szerint csak 68.852,- Ft figyelembe vételével folyik, azonban a végrehajtást kérő (ál)képviselője 2016. szeptember 5. napján kelt beadványban foglalt számítás az adósnak a Magyar Állammal szemben fennálló tartozásáról számszakilag nem követhető. A végrehajtást kérő számításából nem állapítható meg, hogy pl. az ítéletben szereplő áfát milyen mértékkel vette számításba és állapította meg, a kamatszámítás milyen tényeken alapul, mivel az új Ptk. 6:46 §-a továbbá véleményünk adós szerint nem alkalmazható.

A fentiekre tekintettel mivel a végrehajtás folytatása az adósnak nagyobb sérelmet okoz, mint amely a felfüggesztés esetén a végrehajtást kérőt, illetve álképviselőjét érni, adós kéri az első fokú bíróságtól a végrehajtás felfüggesztését a Vht. 49. § (1) bekezdése alapján. Különösen arra is tekintettel, hogy mivel a I. pontban foglaltak szerint a törvény kötelező rendelkezése ellenére **a mai napig a 2. sz. végzés nem került az adós részére kézbesítésre, a végzés – amely alapján a végrehajtás folytatni lehetne – nem jogerős.**

hc) Adós elsődlegesen kérte a Pp. 258. § (1) bekezdése alapján a 7. sz. végzés hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróságnak új eljárásra és újabb határozat hozatalára történő utasítását.

Másodlagosan pedig kérte a végzés - részbeni – megváltoztatását, és a kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelem elutasítására vonatkozó rendelkezés mellőzését, és a kérelem helyt adással való elbírálását;

Kérte továbbá az adós a végrehajtást kérő képviselőjének (MNV. Zrt.) marasztalását a fellebbezési nemperes eljárás költségeiben, illetve a fellebbezési nemperes eljárási költség megállapítását.

A fellebbezést adós az alábbiakkal indokolta meg:

hca) Adós továbbra is hivatkozott arra, hogy a tárgyi ügyben a Magyar Államot a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodó Zrt. nem képviselheti.

Kifejtette, hogy az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény (Vt.) 17. § (1) bekezdés e) pontja az állami vagyonnal kapcsolatos polgári jogi jogviszonyokban – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – képviseli az államot az MNV Zrt.

A jelen ügy nem az állami vagyonnal kapcsolatos polgári jogviszonyból származó végrehajtási ügy, hanem a Magyar Államot megillető perköltség.

Adós álláspontja szerint a perköltség költségvetési pénzkövetelés, amely állami vagyonná abban az esetben válik, ha a pénzkövetelés – mint kötelmi igény – megfizetésre kerül.

Ezt támasztja alá a Vt. 1. § (2) bekezdése, miszerint:

(2) E törvény alkalmazásában állami vagyonnak minősül:

- a) az állam tulajdonában lévő dolog, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erő,
- b) az a) pont hatálya alá nem tartozó mindazon vagyon, amely vonatkozásában törvény az állam kizárólagos tulajdonjogát nevesíti,
- c) az állam tulajdonában lévő tagsági jogviszonyt megtestesítő értékpapír, illetve az államot megillető egyéb társasági részesedés,
- d) az államot megillető olyan immateriális, vagyoni értékkel rendelkező jogosultság, amelyet jogszabály vagyoni értékű jogként nevesít,
- e) az állam tulajdonában lévő pénzügyi eszközök.

(2a) A (2) bekezdés e) pontja szerinti pénzügyi eszközökre e törvény hatálya kizárólag a (6a) bekezdés és a 35. § (2a) bekezdés tekintetében terjed ki.

Adós álláspontja szerint az önálló bírósági végrehajtó részéről bűncselekménnyel az adóssal szemben okozott kár megtérítése iránti perben a Magyar Állam perlése esetén a perköltségről az MNV Zrt. nem jogosult rendelkezni, csak az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter.

Minderre tekintettel a 7. sz. végzés jogszabályt sért, amely a tényleges képviselő eljárásban való részvétele nélkül folytatta le az adós által előterjesztett beadvány elbírálását.

E tekintetben a bíróság megsértette a Pp. 3.§ (6) bekezdését, mivel a beadványból nem állapítható meg, hogy az adós kérelmét az ellenérdekű félnek a bíróság mikor kézbesítette, és e határidőben a végrehajtást kérő képviselője milyen nyilatkozatot tett.

Ezen lényeges eljárási szabálysértés miatt a Pp. 252.§ (2) bekezdése alapján a végzés hatályon kívül helyezésének van helye. A hatályon kívül helyezést adós csak a 7. sorszámú végzés elutasító rendelkezése elleni fellebbezésre tekintettel, csak ezen rendelkezés vonatkozásában kéri.

hcb) Tévesen hivatkozott a bíróság a 4. sz. végzés indokolásában a 99/B.§-ára. Az adós ugyanis nem az alaphatározat (az I-II. fokú bíróság és a Kúria előtt folyó eljárások) tekintetében hivatkozott a jogerős ítélet kézbesítés jogellenességre, hanem a Budapest Környéki Törvényszék 1400-Vh. 178/2016/4. sorszámú végzése tekintetében.

A kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelem a bírósági nemperes eljárásban a bíróság által okozott szabálytalan kézbesítésre tekintettel került előterjesztésre, amelyre a Vht. 9.§-a alapján alkalmazandó Pp. 99/A. §-a alapján van törvényes lehetőség.

Az adós tehát kéri a 4. sorszámú végzésből ezen indokolási rész mellőzését.

hcc) A kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelem előterjesztésének abban az esetben is lehetősége van, ha a bíróság nem állapította meg a kézbesítési vélelem beállítását, de a kézbesítés nem volt szabályszerű [Pp. 99/A. § (3) bekezdés a) pontja].

i) A Fővárosi ítéltábla a 2017. március 8. napján kelt 2201. – 3. Pkf. 25.205/2017/2. sorszámú végzésével az első fokú bíróság végzését helyben hagyta. Kötelezte adóst 9.000,- Ft le illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére.

A II. fokú bíróság a végzése indokolásában utalt a következőkre:

- a 2. sz. végzést a Vht. 36. §-a alapján a végrehajtó kézbesíti, nem pedig a végrehajtást elrendelő bíróság;
- az első fokú bíróság írtainál 11. sorszám alatt levő végrehajtó irodai tájékoztatás szerint az adós a 2. sz. végzést 2016. október 17-én átvette, annak kézbesítése a Vht. 36. §-a alapján megtörtént. **[Indítványozó megjegyzi, hogy ezen adatból is megállapítható, hogy a 2. sz. végzésnek az adós részére történő kézbesítésére a 2016. október 8-án kelt, 7. sorszámú végzés elleni 9. sorszámú fellebbezésben foglalt ismételt kérelem hatására került sor a 11. sorszámú érkeztetett végrehajtói irat szerint!]**
- bár az első fokú bíróság 7. sorszámú végzése nem döntött a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemről, a II. fokú bíróság szerint „tekintettel arra, hogy az adósnak a végrehajtási lap visszavonásával kapcsolatos kérelmét a bíróság jogerősen elutasította **[Itt feltehetően a 2201 – 3. Pkf. 25.204/2017/2. sorszámú ugyanezen napon elfogadott és a 4. sorszámú végzést helybenhagyó határozatról van szó, amelyet a II. fokú bíróság végzése tényállásként nem tartalmaz!]**, arra pedig nem merült fel adat, hogy az első

fokú bíróság 2. sorszámú végzésével szemben az adós fellebbezést terjesztett volna elő.

- az első fokú bíróság helytállóan tekintette az MNV. Zrt. –t a 2007. évi CVI. törvény 17.§ (1) bekezdés e) pontja alapján a Magyar Állam, mint végrehajtást kérő képviselőre jogosult szervezetnek, így tehát részére helytállóan kézbesített a z ügyben keletkezett iratokat.
- A II. fokú bíróság helyesnek tartotta, hogy az adós által előterjesztett kézbesítési vélelem megdöntésével kapcsolatos jogszabályi feltételek hiányában a kérelem teljesítésére nincs mód. Az adós kérelmét a Pp., 99/B.§-a szerint bírálta el az I. fokú bíróság, és helyesen állapította meg, hogy nincs olyan jogerős határozat, (az 1400 – Vh- 178/2016/4. számú határozat), aminek a kézbesítését illetően a vélelem megdöntése szükséges lenne.
- a II. fokú bíróság a le nem rótt illeték mértékét az 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés c) pontja és 47.§ (1) bekezdése alapján állapította meg 9.000,- Ft összegben.

C) esetkör

j) Adós indítványozó a 9. sorszámú beadványában a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet terjesztett elő. [Lásd fentebb a 4/h) pontban (B esetkör) foglaltakat.]

A Budapest Környéki Törvényszék a 2016. november 18. napján kelt 1400. – Vh. 178/2016/13. sorszámú végzésével az adós (dr. Makovics János önálló bírósági végrehajtó előtt 204. V.3797/2016. számon folyó) „végrehajtási eljárás felfüggesztés iránti kérelmet” elutasította.

Utalt arra, hogy a bíróság megkeresésére a végrehajtó tájékoztatást adott, hogy a tértivevény tanúsága szerint az adós a végrehajtási lapot és 2. sorszámú végzést **2016. október 17. napján átvette. E körben a bíróság tájékoztatta adóst, hogy a Vht. 36.§-a alapján a végrehajtó akkor kézbesíti a végrehajtható okiratot az adósnak, ha a a végrehajtó részére a végrehajtást kérő megfizeti a felhívásban szereplő végrehajtási költségelőleg összegét.**

Végzésének indokolásába arra hivatkozott, hogy mivel az adós végrehajtási lap visszavonása iránti kérelmét a 4. sorszámú végzésével, a kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmét 7. sorszám alatt elutasította, így az előzőekben írtak miatt a Vht. 49.§ (1) bekezdése alapján a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem is alaptalan, ezért azt elutasította.

k) A 13. végzéssel szemben adós – jogi képviselője útján - a **2016. december 7. napján kelt beadványában a 13. sorszámú végzés visszavonása iránti kérelmet terjesztett elő.**

Ebben adós egyrészt kifejtette, hogy nem a „végrehajtási eljárás felfüggesztése iránti kérelmet” terjesztett elő, hanem „végrehajtás felfüggesztése iránti” kérelmet. Másrészt álláspontja szerint a Vht. 49.§ (1) bekezdése alapján az első fokú bíróságnak nem volt hatásköre a „végrehajtás felfüggesztésére” sem, mivel ezen törvényi rendelkezés a „jogorvoslatot elbíráló bíróság” hatáskörébe utalja ennek a döntésnek a meghozatalát.

Az adós mivel a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmét a 2.; 4; és 7. sorszámú végzések elleni fellebbezései kapcsán terjesztette elő, ezzel kapcsolatos döntés meghozatala a II. fokú bíróság hatáskörébe tartozik.

A fentiekre tekintettel adós kérte, hogy a Törvényszék az 1400 – Vh. 178/2016/13. sz. végzését a Pp. 227. (2) bekezdése alapján saját hatáskörben vonja vissza és az iratokat a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem elbírálása érdekében a Fővárosi Ítéltáblához, mint másodfokú bírósághoz terjessze fel. Kérte az eljárás során felmerült 13.128,- Ft költsége megtérítését. Az első fokú bíróság a beadványt – tartalma szerint – a 13. sorszámú végzés elleni fellebbezésnek tekintette és a II. fokú bírósághoz felterjesztette.

I) A Fővárosi Ítéltábla a 2201 – 3. Pkf. 25.206/2017/2. sorszámú, 2017. március 8. napján kelt végzésével a Budapest Környéki Törvényszék 1400 – Vh. 178/2016/13. sorszámú végzését helybenhagyta. Kötelezte adóst, hogy illeték-feljegyzési joga folytán le nem rótt 9.000,-Ft fellebbezési illeték megfizetésére.

A II. fokú bíróság szerint a végrehajtási lap visszavonása iránti kérelem a Vht. XV. fejezetében szabályozott jogorvoslati eljárás [Vht. 211. § (1) bekezdés] és ezen jogorvoslati kérelem elbírálására a végrehajtást elrendelő bíróság rendelkezik hatáskörrel ([Vht. 212. § (1) bekezdés]. A végrehajtási lappal elrendelt végrehajtások esetében tehát a végrehajtás elrendelésével kapcsolatos jogorvoslati elbírálására jogosult bíróság egyúttal a Vht. 49.§ (1) bekezdésére alapított, a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem elbírálására is jogosult. Eppen ezért az adós fellebbezésében hivatkozottak alapján az első fokú bíróság végzésének a megváltoztatására nem kerülhet sor, ezért a II. fokú bíróság azt helybenhagyta. A II. fokú bíróság az 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés c) pontja és 47. § (1) bekezdése alapján állapította meg az illeték mértékét 9.000,- Ft összegben.

IV. Indokolás az alapjogokat sértő Fővárosi Törvényszék által hozott jogerős végzéseknek az Alaptörvénybe ütközésére

5) Az Indítványozó, mint adós ellen a Magyar Állam képviselőjében az MNV Zrt. által kezdeményezett végrehajtási ügyében hozott, a jogerős végzések megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszának jogalapja az, hogy ezek az végzések sértik az **Alaptörvény több rendelkezését. Az indítványozót megillető alapjogok ugyanis az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése értelmében sérthetetlenek és elidegeníthetetlenek.**

a) Az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt alapjogok védelmének biztosításához való jog sérelme

Ennek kapcsán az indítványozó kiemeli, hogy az eljáró bíróságok nem biztosították az I. cikk (1) bekezdésében foglalt ezen jogát a felperes indítványozónak a bíróságok által lefolytatott nemperes eljárás során. Nem érvényesülhettek az Alaptörvény XIII. cikkében, XXIV. cikkében és XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt alapvető jogok.

b) Az Alaptörvény II. cikk-ben foglalt emberi méltósághoz való jog sérelme

Adós indítványozó utal arra, hogy az emberi méltóság sérelmével összefüggésben a tulajdonhoz való jog és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét – amely az adós illetékben való

marasztalását sérelmezi - az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése figyelembe vételével kéri az indítványát elbírálni [Lásd a lenti c) pontban foglalt indokolást).

A) esetkör kapcsán

A Magyar Államtól elvárható, hogy mielőbb végrehajtási eljárást indítana valamilyen jogerős ítéleten alapuló követelésének állami kényszerrel való behajtására irányuló – és így külön tetemes költségek felmerülésével járó – eljárás megindítására, a polgárt hívja fel a kötelezettsége teljesítésére.

Adós indítványozó szerint sértette az adós emberi méltóságát, az, hogy a végrehajtás elrendelésére, előzetes felszólítás nélkül kerül sor. Különösen arra is tekintettel, hogy az előzetes, önkéntes teljesítésre vonatkozó felszólítást törvény külön kötelezővé teszi. Súlyosítja ezt a helyzetet, ha erre olyan módon kerül sor, amely a más formában való végrehajtásnál magasabb költségekkel jár az adós terhére.

A követelés összegére tekintettel ugyanis a Magyar Állam végrehajtást kérő a kevesebb költséggel járó (Pl. a nyugdíjból való letiltás) végrehajtás formáját is választhatta volna [Vht.]24-27.§], ha a perköltség megfizetésére vonatkozó felhívásnak az adós nem tesz eleget.

Az emberi méltóságot sérti az az eljárás, hogy tulajdonképpen „titkosan” kezelték az eljárásban a végrehajtási lapot és a 2. sorszámú végzést.

Az adós ennek visszavonása iránt terjesztett elő kérelmet, azonban azt az eljárást hatóságok (első fokú bíróság és végrehajtó) az adós számára nem kézbesítették.

C)esetkör kapcsán

Adós álláspontja szerint a jogi képviselővel eljáró peres fél által előterjesztett kérelmet a bíróság nem minősítheti át – a kérelmező megkérdezése és nyilatkozata nélkül – olyan kérelemmé, amely illetékfizetési kötelezettséggel jár. Az adós a 13. sorszámú végzés ellen fellebbezést nem terjesztett elő! Csupán azt kérte, hogy az első fokú bíróság a 13. sz. végzését vonja vissza, és a hatáskörében eljáró II. fokú bíróság – amely a jogorvoslatot (a fellebbezést) elbírálja - döntsön a végrehajtás felfüggesztéséről.

Mind az I. fokú, mind pedig a II. fokú bíróság elmulasztotta az adós nyilatkoztatását azzal kapcsolatban, hogy – ha a bíróságnak a beadvány tekintetében, annak jogi jellege vonatkozásában eltérő álláspontja volt – az adós fellebbezésként a beadványában foglaltakat fenntartja-e.

Mindezek sértik az adósnak az emberi méltóságú személyként való kezelését a bírósági nemperes eljárásban.

c) Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jog sérelme

A végrehajtási eljárásra nem került volna sor, ha az Állam az adóst felhívja a tartozásának megfizetésére, arra, hogy annak miként kell, mely számlára utalással eleget tenni.

Az ítélet jogerőre emelkedésétől hosszú idő eltelt anélkül, hogy a Magyar Állam a perköltség megfizetése iránti felszólítással az adóssal szemben érvényesítse.

Megjegyzendő: ezen perköltség iránti igény – az egyes bírói döntések alapján - nem érte el az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (Áht.) 97.§ (3) bekezdése alapján azt a törvényi mértéket, amelyre tekintettel az *önkéntes teljesítésre való felhíváson kívül az ún „kis összegű követelést” behajtásra előírni nem kell.*

Önkéntes teljesítésre történő felhívás hiányában az adóssal szemben nem lehetett volna végrehajtási lappal végrehajtási eljárást indítani a perköltségnek állami kényszerrel való behajtása iránt. Adós álláspontja szerint sem a perköltséget, sem pedig annak kamatait nem lehetett volna adóssal szemben érvényesíteni. Erre tekintettel indítványozó álláspontja szerint a végrehajtást kérő Magyar Államnak helyt kell állnia az adósnak a bírósági nemperes eljárással összefüggésben felmerült kiadásoknak, költségeknek a megfizetésével.

Adós álláspontja szerint a végrehajtást kérő köteles ezeket a költségeket és ügyvédi munkadíjat az adós jogi képviselőjének megfizetni.

Ezeknek a költségeknek a megfizetésre kötelezésének elmaradása, és az adósnak az illetékben való marasztalásra sérti az adósnak Alaptörvényben foglalt tulajdonhoz való jogát.

Itt felmerül az az alkotmányjogi szempontból vizsgálendő és megválaszolendő két lényeges kérdés, hogy

- a végrehajtási lap és 2. sz. végzés visszavonása iránti kérelem elutasítása (a nemperes eljárás fő tárgya) tekintetében a 4. sorszámú végzés ellen előterjesztett fellebbezésre tekintettel miért **7.000,- Ft illetéket** (A esetkör), míg a többi másik két esetben **9.000,- Ft illetéket** [B és C esetkör) kell az adósnak fizetnie;
- az első fokú bíróságnak a **hatáskört kifogásoló beadványa alapján**, amely nem volt fellebbezés, a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem elutasítása tárgyában miért kell az adósnak illetéket fizetnie.

Adós véleménye szerint az ügy érdemében határozat ellen előterjesztet fellebbezésre tekintettel fizetett illetéket az ún. eljárási végzés tekintetében hozott határozott illeke nem haladhatja meg. A tulajdonhoz való jog és a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme nélkül nem lehet e tekintetében eltérő mértékű illetéket megállapítani.

Ha az alapkövetelés (a végrehajtási kérelemben érvényesített pertárgy érték) 81.250,- Ft + 32.900,- Ft + 40.000,- Ft (az adós felperes által indított perben a három eljárásban felmerülő perköltség) együttes összege **154.150,- Ft**, és így a fellebbezési eljárás illetéket az illekekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 47.§ (1) bekezdése alapján a 3 %-os illeke 4.624,- Ft lenne, de legalább 7.000,- Ft; akkor nem lehet ugyanebben az ügyben lefolytatott nemperes eljárás során nem az eljárás fő tárgya tekintetében hozott végzés esetén az illeket az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja szerint meg nem határozható per tárgy értékűnek minősíteni, és **300.000,- Ft** per tárgy érték figyelembe vételével a 9.000,- Ft fellebbezési illeket adós terhére megállapítani.

Adós álláspontja szerint az **eljárás értékénél nagyobb összeg** abban az esetben sem vehető az illeke alapjaként figyelembe, ha fellebbezés jellegére tekintettel (mint ahogy jelen esetében a a kézbesítési vélelem megdöntése esetében, vagy a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem esetében kétségkívül összecszerúségről nem volt szó, mivel a fellebbezés a bíróság eljárási döntését kifogásolta) az eljárás per tárgy értéke, összecszerúen nem határozható meg. E körben adós indítványozó utal arra, hogy a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem elutasítása elleni fellebbezésnél maga a per tárgy érték – a 154.150,- Ft – volt az illeke alapja, és ehhez képest a 7.000,- Ft-ot kellett volna a II. fokú bíróságnak illekeként megállapítania.

Azonban utóbbi esetben – fellebbezés hiányában – adós álláspontja szerint a fellebbezési illekeben adóst egyáltalán nem lehetett volna marasztalni, továbbá mivel a 13. sz. első fokú

végzés visszavonása iránti kérelem a hatáskör okából történt, az Itv. 57. § (1) bekezdés j) pontjának értelemszerű alkalmazásával illetékmentes volt, és ennél fogva sem lehetett volna adóst illetékben marasztalni.

Ezek az illetékszámítások sértik a tisztességes eljáráshoz való jogát adósnak, különösen arra tekintettel, hogy a 3 fellebbezési ügy elbírálása tárgyában ugyaz a bírósági összetétellel működő bírósági II. fokú tanács, ugyanazon a napon hozta meg.

Adós indítványozó e megsemmisítési kérelme kapcsán utal az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésében foglalt alábbi rendelkezésre:

(4) Mindaddig, amíg az államadósság a teljes hazai össztermék felét meghaladja, az Alkotmánybíróság **a 24. cikk (2) bekezdés b)–e) pontjában foglalt hatáskörében** a központi költségvetésről, a központi költségvetés végrehajtásáról, a központi adónemekről, az **illetékekről** és járulékokról, a vámokról, valamint a helyi adók központi feltételeiről szóló **törvények Alaptörvénnyel való összhangját kizárólag** az élethez és az **emberi méltósághoz való joggal**, a személyes adatok védelméhez való joggal, a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához való joggal vagy a magyar állampolgársághoz kapcsolódó jogokkal összefüggésben vizsgálhatja felül, **és ezek sérelme miatt semmisítheti meg**. Az Alkotmánybíróság az e tárgykörbe tartozó törvényeket is korlátozás nélkül jogosult megsemmisíteni, ha a törvény megalkotására és kihirdetésére vonatkozó, az Alaptörvényben foglalt eljárási követelmények nem teljesültek.

d) Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes, pártatlan bírósági eljáráshoz való jog sérelme; és az Alaptörvény XXIV. cikk (1)–(2) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás hiányával összefüggésben felmerült költségek (Kár) megtérítéséhez való jog

da) Indítványozó véleménye szerint a nem tisztességes bírósági eljárás sérti az Indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jogát.

Valamennyi határozat alapján alkotmányossági szempontból eldöntendő kérdés, hogy a Magyar Államot ki képviselheti az adott ügyben.

Ez az ügy pedig a Magyar Állam ellen indított perben, az önálló bírósági végrehajtó által az ügyfél bűncselekménnyel okozott kár megtérítése iránti igénye tekintetében elutasított kereset folytán a Magyar Állam részére megítélt perköltség kapcsán merül fel jelen indítvány esetében.

Az adós álláspontja szerint a perben a bíróság által megítélt perköltség végrehajtási eljárás során történő behajtása során a **Magyar Államot az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter képviseli** és nem Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.

Nincs olyan jogszabály, amely alapján az ilyen követelés érvényesítésére a Magyar Állam nevében az MNV Zrt. lenne jogosult.

Így adós álláspontja szerint mivel az MNV Zrt. álképviselőként járt el a perben a végrehajtást kérő oldalán, a megtett nyilatkozatait nem lehet figyelembe venni.

Erre tekintettel indokolt a jogerős végzéseknek az Alkotmánybíróság által történő megsemmisítése.

A tisztességes és pártatlan eljáráshoz való jog tekintetében adós szerint az eljáró bíróságok nem indokolták és értelmezték megfelelően az általuk hivatkozott 2007. évi CVI. törvény 17.§ (1) bekezdés e) pontjában foglaltakat az adós által hivatkozott 1. § (2) bekezdésében foglalt törvényi rendelkezéssel összevetve.

██████████ indítványozónak és ██████████ adósnak a Magyar Állam elleni keresetében foglalt - elutasított - kártérítési igénye nem az „állami vagyonnal kapcsolatos polgári jogi jogviszony” keretében keletkezett, hanem a Magyar Állam, mint közhatalmat gyakorlónak a közigazgatási jogkörben fennálló (az önálló bírósági végrehajtó által elsikkasztott árverési vevő által átvett vételárért való helytállásért) kártérítési felelőssége körében. **Szó nincs tehát az állami vagyonnal kapcsolatos polgári jogi jogviszonyról!**

A tisztességes eljárást sérti, hogy a végrehajtást kérő végrehajtási kérelme alapján kibocsátott végrehajtási lap és 2. sz. végzésnek az adós általi megtámadása és visszavonása iránti kérelme kapcsán az eljáró bíróságok – pl. az állami vagyon felügyeletéért felelős minisztert – meg sem keresték álláspontjáról, hogy miként vélekedik arról, hogy a Magyar Államot megillető követelést arra nem jogosult szerv, az MNV. Zrt. érvényesítette.

db) Nem felel meg a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog követelményének az az eljárás és módszer, amely a II. fokú bíróság előtti fellebbezési eljárásban követhető volt a három végzés meghozatala során.

A II. fokú bíróság az általa hozott határozat tartalmát anélkül vette figyelembe és foglalta a következő fellebbezési felterjesztés kapcsán megindult fellebbezési eljárásban hozott határozat indokolásába, hogy ezeket a határozatokat az adósnak kézbesítette volna, és ennek kapcsán ezekről a tényekről az adós véleményt tudott volna nyilvánítani még a vonatkozó határozat meghozatala előtt.

A Fővárosi Ítéltábla a 2017. március 8-án hozta meg:

- a Budapest Környéki Törvényszék 1400 – Vh. 178/2016/4. **sorszámú** végzése elleni fellebbezés tárgyában a 2201 – 3. Pkf. 25.204/2017/2. sorszámú végzését;
- a Budapest Környéki Törvényszék 1400 – Vh. 178/2016/7. **sorszámú** végzése elleni fellebbezés tárgyában a 2201 – 3. Pkf. **25.205/2017/2. sorszámú végzését**;
- a Budapest Környéki Törvényszék 1400 – Vh. 178/2016/13. **sorszámú** végzése tekintetében a hatáskör okán előterjesztett végzés visszavonása iránti kérelem kapcsán a 2201 – 3. Pkf. **25.206/2017/2. sorszámú végzését**.

A II. fokú bíróság a 2201 – 3. Pkf. 25.205/2017/2. sorszámú végzésének indokolásában rögzítette, hogy a bíróság az adósnak a végrehajtási lap visszavonásával kapcsolatos kérelmét jogerősen elutasította, a 2. sz. végzés ellen pedig adós nem terjesztett elő fellebbezést, így a végrehajtás felfüggesztése okafogyottá vált.

Az első fokú bíróság ugyanis mivel valamennyi II. fokú végzést az adósnak 2017. május 8-án kézbesítette, az adott tényekről az adós csak ekkor értesült.

Adós álláspontja szerint sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, hogy olyan esetben, amikor a jogorvoslatok láncolatot képeznek, a bíróság a fellebbezések elbírálását nem olyan időbeli ütemezéssel végzi el, hogy a jogerős határozatot a fél, a láncolat következő elemeként

elbírálásra kerülő jogorvoslati döntés előtt megismerje, és arra a következő láncolati elemként jelentkező jogorvoslat elbírálásához észrevételt tudjon tenni.

A jelenlegi elbírálási mód nem veszi figyelembe ezeket az időbeli dimenziókat a jogorvoslat hatékony elbírálásánál.

Ezzel kapcsolatban adós tényként rögzíti, hogy a különböző végzések az alábbi időben születtek, és kerültek elbírálásra:

Kérelem benyújtása kelte	Határozat meghozatala	Fellebbezés és, egyéb kérelem előterjesztése kelte	Ítéltábla határozata kelte	Határozat kézbesítése	Tárgy
2016. augusztus 18.	Vh.178/2016/4. vg. 2016. szeptember 6.	2016. szeptember 22.	2201-3. Pkf. 25.204/2017/2 vg. 2017. március 8.	2017. május 8.	Vh. lap és 2. sz. végzés visszavonása
2016. szeptember 22.	Vh. 178/2016/7. vg. 2016. szeptember 28.	2016. október 18.	2201-3. Pkf. 25.205/2017/2 vg. 2017. március 8.	2017. május 8.	Kézbesítési vélelem megdöntése
2016. október 18.	Vh. 178/2016/13. 2016. november 18.	2016. december 7.	2201-3. Pkf. 25.204/2017/2 vg. 2017. március 8.	2017. május 8.	Végrehajtás felfüggesztése

dc) A végrehajtási lapnak a végrehajtási kérelemtől való eltérő kiállítása nemcsak a végrehajtást kérő, hanem az adós érdekét is alapvetően sértheti. Különösen arra tekintettel, hogy olyan bírósági határozat alapján folyik adós ellen végrehajtási eljárás, amely határozatot részére nem kézbesítettek, ellene jogorvoslattal nem élhetett, a kérelemtől eltérő kiállításról rendelkező határozat és így a végrehajtási lap nem jogerős; mégis a végrehajtás megindításához a végrehajtási előleget a végrehajtónak meg kell fizetnie a végrehajtás kérőnek.

Adott esetben tehát nem tekinthető tisztességesnek az az eljárás, hogy a végrehajtási lap kibocsátását és a 2. sorszámú végzést az első fokú bíróság **2016. július 7-én meghozta**, azonban ennek kézbesítésére az adós részére nem került sor sem a végrehajtást elrendelő bíróság sem a végrehajtó részéről, miközben a végrehajtás az adóssal szemben már folyt. A végrehajtható

okiratokat az adós részére a végrehajtó – a bíróság megkeresésére – csak **2016. október 17.** napján kézbesítette.

Adós álláspontja szerint a bíróság végrehajtó részére a végrehajtási előleg megfizetését nem előzheti meg az, hogy kérelemtől eltérő kiállítás esetén a kérelemtől eltérő kiállításról rendelkező végzés jogerőre emelkedjen.

Annak érdekében, hogy az önálló bírósági végrehajtó az adós ellen végrehajtási eljárást folytasson (a végrehajtást kérőt a végrehajtó költség előlegezésre hívja fel, adatokat szerezzen be az adósra vonatkozóan stb.) szükséges feltételnek kellene lennie a végzés jogerőre emelkedése.

E tekintetben téves az „A esetkörben” született jogerős bírói határozat abban, hogy a végrehajtási lap visszavonása mellett nem lehet kérni a végrehajtási lap eltérő kibocsátása tárgyában hozott végzés visszavonását a Pp.211. § (1) bekezdése rendelkezése alapján. Adós álláspontja szerint ugyanis a kibocsátott végrehajtási lapot az eltérő kiállítással érintett végzéssel együtt kell értelmezni és alkalmazni a behajtandó követelés végrehajtható okiratként. Erre tekintettel – ha végrehajtási lap eltérően került kibocsátásra, és ebben a kérdésben a bíróság végzést hozott, úgy a végrehajtási lap visszavonásával együtt a eltérő kibocsátásról rendelkező végzést [Vht. 213. § (1) bekezdés] is vissza kell vonni.

E tekintetben tehát Alaptörvény-ellenes az A esetkörben hozott II. fokú határozat indokolása [Lásd 2201. – 3. Pkf. 25.204/2017/2. végzés 4. oldal 2. bekezdés indokolást], mivel a visszavonást a végrehajtható okira lehet előterjeszteni, és annak része a kérelemtől eltérően kiállító végzés is.

Mindezekből látható a bíróság eljárása nélkülözötte a tisztességes, pártatlan és időszerű eljárást.

Ezzel összefüggésben adós kéri a Vht. 36. §-ának, mint jogszabályi rendelkezésnek a megsemmisítését a Vht. 213.§ (1) bekezdése szerinti összhang megteremtése érdekében az Abtv. 28.§ (1) bekezdése alapján.

36. § (1) A végrehajtó a végrehajtás foganatosításának megkezdésekor a helyszínen adja át a végrehajtható okiratot az adósnak, és egyúttal felhívja őt az azonnali teljesítésre.

(2) Ha a végrehajtást kérő kívánja, a végrehajtható okiratot postán kell kézbesíteni az adósnak.

(3) Ha az adós távolléte miatt a végrehajtható okiratot nem lehetett a helyszínen átadni, ez a végrehajtás foganatosítását nem gátolja. Ilyenkor a végrehajtható okiratot a végrehajtási cselekményről készített jegyzőkönyvvel együtt postán kell kézbesíteni az adósnak.

(4) A végrehajtó a végrehajtható okirat adatai és az adós lakóhelyéről, tartózkodási helyéről, székhelyéről, telephelyéről beszerzett adatok alapján, a végrehajtási költség megelőlegezésétől és az átadáshoz, kézbesítéshez szükséges adatok beszerzésének időpontjától számított 15 napon belül intézkedik a végrehajtható okirat átadása vagy kézbesítése iránt.

Fellebbezés a végrehajtás elrendelésével kapcsolatban

213. § (1) Ha a bíróság a végrehajtást végzéssel rendelte el, vagy a végrehajtható okiratnak a kérelemtől eltérő kiállítása esetén az eltérésről végzést hozott, a felek e végzés ellen fellebbezhetnek.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt végzés elleni fellebbezésnek a végrehajtás foganatosítására nincs halasztó hatálya, azonban – ha e törvény másképpen nem rendelkezik – a lefoglalt dolgok értékesítése iránt nem lehet intézkedni, és a végrehajtás során befolyt összeget nem lehet a jogosult részére kifizetni.

A fenti rendelkezések összevetéséből megállapítható, hogy a fellebbezési jogot a Vht. 213. § (1) bekezdése alapján a bíróság határozata ellen biztosítja. A végrehajtást elrendelő bíróság határozatát pedig – eltérő rendelkezés hiányában – a bíróságnak kell kézbesíteni a jogorvoslat biztosítása érdekében az adós részére.

Mindez az adós részére nem történt meg.

Az adós álláspontja szerint a Vht. 36. §-ában foglalt kézbesítési szabály a végrehajtható okiratra vonatkozik. Jelen indítvány esetében a végrehajtható okirat a *végrehajtási lap és a kérelemtől eltérő kiállításról rendelkező (jogerős) végzés lehet.*

Az adós álláspontja szerint a végrehajtható okiratot addig a végrehajtónak nem lehetne megküldeni a végrehajtás foganatosítása érdekében, amíg a kérelemtől eltérő kiállításról rendelkező végzés nem emelkedett jogerőre.

E tekintetben adós álláspontja szerint jogszabálysértéssel küldte meg az első fokú bíróság a nem jogerős végzést a végrehajtónak és foganatosított végrehajtási eljárást adóssal szemben - jogerős végrehajtható okirat hiányában - a végrehajtó. Továbbá jogsértés, hogy a 2. sorszámú végzést nem az első fokú bíróság kézbesítette az adós részére, hanem a végrehajtó, és ez a végzés a kézbesítéskor még nem volt jogerős.

Adós álláspontja szerint a 2. sorszámú végzésnek a nem jogosult által történő kézbesítése hatálytalan, így a 2. sorszámú végzés a mai napig nem emelkedhetett jogerőre, bár ezt az első fokú bíróság a mellékelten I/8 alatt csatolt iratban 2017. március 8. napjában állapította meg 2017. április 24-én.

Adós megjegyzi: ha a kérelemtől eltérő kiállításról rendelkező végzést az adósnak a végrehajtó kézbesíti, akkor az esetleges fellebbezést a II. fokú bíróság mikor és milyen módon bírálja el? Hiszen a kérelemtől eltérő kiállítás miatt a végrehajtást kérő is fellebbezhet. Ugyanakkor ez a végzés – mivel az eljáró bíróságok szerint e végzést nem az első fokú bíróság kézbesíti – csak akkor kerül az adósnak kézbesítésre, amikor a végrehajtható okirattal (végrehajtási lappal) együtt e végzést is részére átadják. Az adós tehát a végrehajtást kérő fellebbezésére úgy tehet észrevételt (Lásd Pp. 257. §), hogy a fellebbezési joga meg sem nyílt, mivel részére a végzés nem kerül kézbesítésre.

Ez ellentétes a Vht. 9.§-a alapján alkalmazandó Pp. 238. § (1) bekezdése rendelkezésével is, mivel a fellebbezést abban az esetben kell felterjeszteni, ha valamennyi fél tekintetében a fellebbezési határidő lejárt, vagy a valamennyi fél a fellebbezést benyújtotta. Ehhez pedig a határozat kézbesítése valamennyi fél számára szükséges a Pp. 213. § (1) bekezdésében foglalt végzések esetében!

Mindebből látszik, hogy sem a jogszabálynak, sem a logika szabályainak sem felel meg az az álláspont, hogy a kérelemtől eltérő kiállításról rendelkező okiratot nem a bíróság (figyelemmel a Pp. 213. §-ára) hanem a végrehajtó kézbesíti az adós részére.!

A jogerős A esetkörben hozott végzés elutasításának indoka az, hogy a 2. sz. végzés ellen a végrehajtási lap visszavonása iránti kérelmet nem lehet előterjeszteni, így ez a határozat Alaptörvény ellenes, mivel az adós kérelmét – eltérő jogi álláspont miatt – érdemben nem bírálta el.

Adós álláspontja szerint ez a „csiki-csukis” eljárás a kézbesítéssel és a végrehajtó okirat kézbesítésével sérti az adós tisztességes és pártatlan bírósági eljáráshoz való jogát, emberi

méltóságához való jogát, jogorvoslathoz való jogát. Nem felel meg a demokratikus jogállamiság követelményének sem.

B) esetkör kapcsán

A kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelem benyújtásának ugyanis jogalapjaként el kell fogadni, ha a kézbesítés (nemcsak a postai szabályok megsértése miatt) hanem bármilyen okból szabálytalan volt. Ennek egyik esete a Pp. 97. §-a ellenére a meghatalmazott mellőzése. Ebben az esetben tehát teljességgel téves az az I.- II. fokú bírósági álláspont, hogy akkor van helye a kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelem előterjesztésének, ha a bíróság a kézbesítést figyelembe vette és a bírósági határozatot jogerősítette (illetve ha a bíróság a vélelem beálltát végzéssel megállapította). Az első fokú bíróságnak tehát a végrehajtást kérő kérelmet helyt adással el kellett volna a bíróságnak bírálnia, és a költségeket az adós javára a Pp. 78. § (5) bekezdése alapján meg kellett volna fizettetni!

Ennek elmulasztása sérti az Alaptörvény fentebb hivatkozott rendelkezését.

A XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alapjog sérelemmel összefüggésben adós Indítványozó utal arra, hogy az eljáró bíróság a saját mulasztásából illetve téves eljárásból (azaz, hogy a bíróság a határozatát nem a Pp. 97. §-a szerint kézbesíti a jogi képviselőnek, hanem tévesen közvetlenül a félnek kézbesíti) eredő költségeket köteles az Alaptörvény XXIV. cikk (2) bekezdése alapján a végrehajtást kérőnek megtéríteni.

Adós álláspontja szerint az ilyen téves, nem a törvényi rendelkezésnek megfelelő kézbesítés a Pp. 99/A. § (3) bekezdés a) pontjába ütközik, mivel „*a kézbesítés más okból nem volt szabályszerű.*”

Az eljáró bíróságok nem vették figyelembe azt ami a bírósági végrehajtás és a végrehajtási (nemperes) eljárás különbözőségében rejlik. A végrehajtási lap visszavonása iránti kérelem elbírálása során a bíróság végrehajtási nemperes eljárást folytat le. Erre az eljárásra a Vht. 9. §-a alapján a Pp. rendelkezései irányadók. Ebben az eljárás a kézbesítési szabályok tekintetében a Pp. 66/A. §-a irányadó. Tévedtek tehát az eljáró bíróságok, amikor úgy foglaltak állást, hogy a 99/A. §-a nem alkalmazható, a 99/B. § feltételei pedig nem állnak fenn.

Adós utal arra, hogy a 99/B. §-a arra az esetre irányadó, amikor a követelés érvényesítése iránti eljárásról (fizetési meghagyásos eljárás, polgári peres eljárás), majd az ott született jogerős határozatról a kötelezett fél nem szerez tudomást (pl. lakcíme ismeretlen és a bíróság hirdetményi idézéssel és ügygondnokkal jár el stb.; vagy a határozat az eljárásban szereplő féltől „nem kereste” jelzéssel érkezik vissza), ebben az esetben a végrehajtási eljárás alatt a határozat végrehajtására irányuló eljárásról való tudomás szerzésétől számított 15 napon belül nyújthat be kézbesítési vélelem megtámadása iránti kérelmet az első fokú bíróságnál.

A perbeli esetben azonban nem erről volt szó, mivel az első fokú bíróság szabálytalanul kézbesítette a 4. sorszámú határozatot és erre tekintettel támadta meg az adós a kézbesítést, a kézbesítési vélelem megtámadása iránti kérelemmel.

Az ilyen hibás eljárás nem minősíthető tisztességes és indokolt eljárásnak. Adós továbbá utal arra, hogy a Pp. a téves (nem szabályszerű, nem az eljárási szabályok szerinti) kézbesítés korrekciójára, megismétlésére más eljárási lehetőséget nem tesz lehetővé.

Az indítványozó vélekedése szerint a bírósági végzések meghozatalánál az eljáró bíróságok nem vették figyelembe az Alaptörvény I. cikkét, R) cikkét, 28. cikkét és a Nemzeti hitvallásban kinyilvánított elveket.

A bíróságok „pártatlansága” így – vélelmezhetően a végrehajtást kérő Magyar Állam jogállására tekintettel – a megalapozatlan és Alaptörvény-ellenes bírói döntés bekövetkezése kivédése érdekében, nem kellő kiegyenlítő súllyal érvényesülhetett.

A bírósági nemperes eljárásokban hozott jogerős végzések erre tekintettel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütköznek.

e) Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog sérelme

ea) Indítványozó ennek kapcsán az A és C esetkör tekintetében hozott bírósági határozatok vonatkozásában hivatkozik az alapvető joga megsértésére.

Ez abban nyilvánul meg, hogy az első fokú bíróság a végrehajtási lap visszavonása és 2. végzés visszavonása iránti kérelmében a 2. sz. végzés visszavonása iránti kérelmét érdemben nem bírálta el, és 4. sorszámú végzésével e kérelmet elutasította. A 2. sorszámú végzést pedig az eljáró bíróság adósnak soha nem kézbesítette. A bírósági végrehajtó által kézbesített 2. sorszámú végzést pedig adós részére azt követően kézbesítették, hogy a 4. sorszámú végzést a bíróság meghozta.

Az adósnak tehát a 2. és 4. sorszámú végzés tekintetében a jogorvoslati joghoz való joga sérült.

eb) A jogorvoslati joghoz való jog sérelme a másik esetben a 13. sorszámú – felfüggesztési kérelmet elutasító - végzéssel következett be.

Az adós ez ellen a végzés ellen fellebbezéssel nem élt, arra hivatkozott, hogy az első fokú bíróságnak nincs hatásköre fellebbezés esetén a felfüggesztés kérdésében való döntésre.

Ennek ellenére az I. és II. fokú bíróság is a végzés visszavonása iránti kérelmet „hivatalból” fellebbezésnek tekintette, annak ellenére, hogy az adós ezt nem kérte és adóst a II. fokú bíróság nem nyilatkoztatta.

Az adós álláspontja szerint a bíróság eljárása nemcsak a jogorvoslati joghoz való jogot sérti, hanem ellentétes a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesítésével és az emberi méltósághoz való joggal is.

A bíróság – a fél kifejezett nyilatkozata hiányában – nem minősíthet egy jogi képviselő által ellenjegyzett beadványt fellebbezésnek, különösen abban az esetben, ha később a bíróság által hivatalból fellebbezésnek minősített beadványt (a fél érdekében állónak minősített fellebbezést) alaptalanként bírálja el, és a felet illeték megfizetésére kötelezi.

A bíróság az ilyen (hivatalból lefolytatott) eljárásával a bíróság a joggal való visszaélésének területére tévedt, amely nem fogadható el.

Mindez sérti az adósnak a jogorvoslathoz való jogát.

V. Jogorvoslati jog kimerítésével kapcsolatos nyilatkozat, továbbá nyilatkozat egyéb eljárásról

6) Az Indítványozó [REDACTED] a bírósági eljárásban a jogorvoslati jogot kimerítette. **Felülvizsgálati kérelemmel nem élt, mivel a jogerős végzések ellen felülvizsgálati kérelem előterjesztésére nincs törvényes lehetőség.**

Ezeknek a bírósági eljárásoknak a lefolytatását követően is az indítványozó a jogerős végzéseket Alaptörvény-ellenesnek tartja. Ezért kéri a végzések megsemmisítését.

Indítványozó jelzi, hogy mint adós, a Magyar Állam végrehajtást kérő ellen végrehajtás megszüntetése iránti pert kezdeményezett, amely a **Pesti Központi Kerületi Bíróságon 22. P. 87.262/2017. számon van folyamatban**. A perben tárgyalás kitűzésére még nem került sor.

Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz elbírálásához bizonyítékként szíveskedjék beszerezni a Budapest Környéki Törvényszéktől az 1400 – Vh. 178/2016. szám alatt folyó a Magyar Állam végrehajtást kérőnek - [REDACTED] adós elleni végrehajtási ügy iratait.

Budapest, 2017. július 4.

Tisztelettel: [REDACTED] adós indítványozó

képviselőjében a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében:

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA
1054 Budapest, Alkotmány utca 4.
Dr. Galambos Károly
Irodavezető ügyvéd
közlekedési szakjogász
Adószám: 18150409-2-41

dr. Galambos Károly ügyvéd

Mellékelt iratok:

2017. június 14-én kelt Ügyvédi meghatalmazás (eredeti példány) (I/1.)

Budapest Környéki Törvényszék 1400 – Vh. 178/2016/4. sorszámú végzése (I/2. irat);
Fővárosi Ítéltábla 2201 – 3. Pkf. 25.204/2017/2. sorszámú végzése (I/3 irat);

Budapest Környéki Törvényszék 1400 – Vh. 178/2016/7. sorszámú végzése (I/4. irat);
Fővárosi Ítéltábla 2201 – 3. Pkf. 25.205/2017/2. sorszámú végzése (I/5 irat);

Budapest Környéki Törvényszék 1400 – Vh. 178/2016/13. sorszámú végzése (I/6. irat);
Fővárosi Ítéltábla 2201 – 3. Pkf. 25.206/2017/2. sorszámú végzése (I/7 irat);

Budapest Környéki Törvényszék 1400 – Vh. 178/2016/2. sorszámú, 2016. július 7-én kelt és
2017. március 8. napjával, 2017. április 24. napján jogerősített végzés. (I/8 irat)